SCHOLIA VETERA IN CHOEPHOROS

12	πρέπουcα] κοcμηθεῖcα.
13b	νέον] ἀντὶ πῆμα νέον ‹***›.
21a	προcτροπῇ] ἱκέτιc πρόcοδοc.
22	ἰαλτὸc] ὑπὸ Κλυταιμήcτραc πεμφθεῖcα. ἐπεὶ προΐαλλε cυβώτηc.
23a	cυνκύπτωι] ἀντὶ κοπετῶι.
23b	cυνκύπτωι] ὅπωc ἐναγίζουcα κόψωμαι καὶ θρηνήcω.
24	πρέπει] διαφαίνεται.
25	ἄλοκι] αὔλακι, τομῆι.
26	βόcκεται] ἀντὶ τοῦ τρέφομαι τῶι θρήνωι.
27-31	‹λινοφθόροι ... πεπληγμένων›] τὸ ἑξῆc· οἱ δὲ cτολιcμοὶ τῶν ὑφαcμάτων πρὸc τοῖc cτέρνοιc λινοφθόροι λακίδεc ἐρράγηcαν.
27	‹λινοφθόροι›] τὰ λίνα διαφθείρουcαι.
29	ὑπ᾽ ἄλγεcι] ἀντὶ ὑπὸ τῶν κοπετῶν.
32a	τορὸc] cαφήc.
32b	‹ὀρθότριξ›] ὀρθοῦcθαι ποιῶν τὰc τρίχαc.
33a	ἐξ ὕπνου] ἀντὶ τοῦ δι᾽ ὕπνου.
33b	‹ὀνειρόμαντιc›] δι᾽ ὀνείρων τοῖc δόμοιc μαντευόμενοc.
34	ἀωρόνυκτον] κατὰ τὸ μεcονύκτιον.
35a	‹μυχόθεν›] ἐκ τῶν τῆc καρδίαc μυχῶν.
35b	περὶ φόβωι] περιccῶc τῶι φόβωι.
35c	‹ἔλακε›] ἀναλακεῖν καὶ βοῆcαι τὴν Κλυταιμήcτραν ἐποίηcεν ὁ cαφὴc Φοῖβοc δι᾽ ὀνείρων μαντευόμενοc.
36	γυναικείοιcιν ἐν δώ(μαcιν)· οἱονεὶ τοῖc ἐcτερημένοιc τοῦ κουριδίου ἀνδρόc.
39a	ὑπέγγυοι] ἀληθεῖc, θεοφόρητοι.
39b	ὑπέγγυοι· τὴν ἀπόφαcιν ἐγγυώμενοι ἢ ἐκ θεῶν ἠcφαλιcμένοι τὴν μαντείαν.
40	περιθύμωc] ὑπερβαλλόντωc.
41	‹τοῖc κτανοῦcι›] τοῖc ὀργιζομένοιc νεκροῖc ἄχαριν ἢ ἐμοὶ ἀηδῶc ὑπηρετούcηι αὐτῆι.
44	‹ἰὼ γαῖα μαῖα›] ὦ γῆ μήτηρ· τοῦτο δὲ διὰ μέcου ἀναπεφώνηται.
45	μωμένα] ζητοῦcα.
46	‹δύcθεοc γυνά›] δεῖ νοεῖν ὅτι τὸ δύcθεοc γυνὰ ἠρέμα πωc ἐφθέγξατο. διό φηcι φοβοῦμαι δ᾽ ἔποc τόδ᾽ ἐκβάλλειν.
51	‹ἀνήλιοι›] οὓc οὐδὲ ἥλιοc ἐπίδοι διὰ τὸ Ἀγαμέμνονοc μύcοc.
55	‹cέβαc δ᾽ ἄμαχον›] ἑκούcιον cέβαc· τὸ μὴ ἐκ φόβου ἀλλὰ ἐξ αἰδοῦc αὐτοῖc γινόμενον. τοῦτο δὲ θέλει εἰπεῖν ὅτι ἡ αἰδώc, ἣν περὶ Ἀγαμέμνονοc εἶχον οἱ δῆμοι, νῦν ειc φόβον ἐτράπη. ἐκεῖνον γὰρ ᾐδοῦντο καὶ ἐφίλουν, τοῦτον δὲ φοβοῦνται ὡc τύραννον διατελούμενον.
56	‹δι᾽ ὤτων›] φιλοῦντεc γὰρ αὐτὸν οὐδὲ ἀκούειν ἠνείχοντο κατ᾽ αὐτοῦ.
57	δαμίαc] τῆc δημοcίαc, τῆc τοῦ δήμου.
58	φοβεῖται] ἀντὶ τοῦ ἕκαcτοc φοβεῖται φθέγξαcθαι.
60	γνωμικῶc.
61-66	‹ῥοπὴ ... νύξ›] ἡ δὲ τῆc δίκηc ῥοπὴ τοὺc μὲν ἐπιcκοπεῖ ταχέωc καὶ ἀμύνεται, ἄλλοιc δὲ ἐν ἀμφιβόλωι ἐᾶι τὴν τιμωρίαν οὐκ ἀθρόωc αὐτοὺc ἀμυνομένη, ὥcτε τοὺc ἠδικημένουc ὑπ᾽ αὐτῶν λυπεῖcθαι, ἄλλουc δὲ cκότοc καλύπτει, ὡc μηδ᾽ ὁρᾶcθαι ὑπ᾽ αὐτῆc· ὅμωc ὁ φόνοc πέπηγεν καὶ οὐ διαρρεῖ, ἀλλ᾽ ἐπέξειcιν ἑαυτόν.
62a	τοῖc μὲν] ἀντὶ τοὺc μέν.
62b	‹ἐν φάει›] φανερῶc.
63	‹τὰ δ᾽›] ὅcα δὲ ὑπερτίθεται, ταῦτα cύν τε μεγάλωι ἀπέτιcαν.
64	βρύει] ἀνθεῖ.
65	‹ἄκραντοc ... νύξ›] ἀντὶ αἰώνιοc θάνατοc.
66	δι᾽ αἵματ᾽] διὰ τὰ αἵματα.
67a	τίταc] ὁ τιμωρόc.
67b	οὐ διαρρύδαν] ἀντὶ οὐ διαρρέων.
68a	‹διαλγὴc ἄτη›] ἡ διαιωνίζουcα ἄτη, τουτέcτιν ὁ φόνοc.
68b	διαφέρει] διαcπαράccει.
69a	παναρκέταc· τῆc ειc πάντα τὸν χρόνον ἀρκούcηc αὐτῶι.
69b	‹βρύειν›] λείπει τὸ ὥcτε.
70	‹τοὺc δ᾽ ... νύξ›] τοῦτο ὥcπερ ἐπαιδόμενόν ἐcτι.
71a	νυμφικῶν ἑδω(λίων)· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγει.
71b	‹θιγόντι›] ὥcπερ τῶι ἐπιβάντι νυμφικῆc κλίνηc οὐκ ἔcτιν ἴαcιc πρὸc ἀναπαρθένευcιν τῆc κόρηc, οὕτωc οὐδὲ τῶι φονεῖ πάρεcτι πόροc πρὸc ἄκεcιν τοῦ φόνου.
72	‹ἐκ μιᾶc ὁδοῦ›] πάντεc οἱ ποταμοὶ ειc ἓν cυνερχόμενοι.

74 ‹ἰοῦcαν ἄτην›] ἀντὶ τῆc ἐπιούcηc αὐτῶι ἄτηc. Ἀττικὸν δὲ τὸ πρὸc αἰτιατικὴν cυντάccειν, καθαίρω cε τὸν φόνον· τὸ δὲ κοινόν, καθαίρω cε τοῦ φόνου.

75-81 ‹ἐμοὶ ... κρατούcηι›] τὸ ἑξῆc· ἐμοὶ δὲ πρέποντα καὶ ὀφειλόμενά ἐcτιν ἀπ᾽ ἀρχῆc βίου τὰ τῶν βίαι με φερομένων αἰνέcαι πικρὸν φρενῶν cτύγοc κρατούcηι· ἀνάγκην γάρ μοι οἱ θεοὶ προcήνεγκαν, ‹ὅ ἐcτι πόλεμον›.

75 ἀμφίπτολιν. τὴν ἐκ διαφόρων πόλεων ἀνάγκην [ὅ ἐcτι πόλεμον], ὡc ἀμφιμάτοραc κόρουc φηcὶ ὁ Εὐριπίδηc· ἐκ διαφόρων γὰρ πόλεων ἦcαν οἱ Ελληνεc.

78 μὴ δίκαια] εἴτε δικαίωc εἴτε μή. ἔcτι δὲ παροιμ(ία)· δοῦλε δεcποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα.

79-81 πρέποντ᾽ ἀρχὰc βίου· πρέποντά μοί ἐcτι καὶ ὀφειλόμενα, ἐξότε τοῦτον ἐπανήιρημαι τὸν βίον, τὰ τῶν πρὸc βίαν κεκτημένων ἐπαινέcαι, καλυπτούcηι τὴν κατ᾽ αὐτῶν ἀποcτύγηcιν καὶ μηδὲ παρρηcίαι τὸν δεcπότην κλαιούcηι.

80-81 ‹πικρὸν ... cτύγοc›] τουτέcτι μὴ ἐκφαινούcηι τὸ μῖcοc τὸ κατὰ Κλυταιμήcτραc.

81-82 ‹ματαίοιcι ... τύχαιc›] ἐπὶ ματαίαιc τύχαιc.

84 εὐθήμονεc· τουτέcτιν ὑπηρέτιδεc εὖ τιθεῖcαι τὰ κατὰ τὸν οἶκον.

87 κηδείουc] cυγγενικάc.

88 ‹εὔφρον᾽›] λείπει λόγον.

91 τῶνδ᾽] τῶν λόγων.

92 πέλανον] πᾶν τὸ ἐπιθυόμενον οὕτω καλοῦcιν.

94 τάδε] ἀντὶ τοῦ τὰc χοάc.

95 ‹τῶν κακῶν›] παρ᾽ ὑπόνοιαν· ἔδει γὰρ τῶν καλῶν εἰπεῖν.

97 ‹γάποτον χύcιν›] ἐπεξηγήcατο τί εἰcιν ἃ φέρει διὰ τοῦ γάποτον χύcιν.

98a cτείχω καθάρματ᾽ ὥcτιc ἐκπέ(μψαc)· τοῦτο πρὸc τὸ παρ᾽ Ἀθηναίοιc ἔθοc, ὅτι καθαίροντεc οἰκίαν ὀcτρακίνωι θυμιατηρίωι ῥίψαντεc ἐν ταῖc τριόδοιc τὸ ὄcτρακον ἀμεταcτρεπτεὶ ἀνεχώρουν.

98b πάλιν· εἰc τοὐπίcω ἀναχωρήcω.

98-99 ἀcτρόφοιcιν ὄμμα(cιν)· τὸ ἑξῆc οὕτωc· δικοῦcα τεῦχοc ἀcτρόφοιcιν ὄμμαcι cτείχω πάλιν, καθάρματα ὥc τιc ἐκπέμψαc.

99 δικοῦcα] πρὸc τὸν Ἀθήνηcιν νόμον.

100a ἔcτε] γίνεcθε· ἀναδέξαcθε τὴν αἰτίαν τῆc βουλῆc.

100b μεταίτιαι] ἀντὶ τοῦ cύμβουλοι.

102 ‹κεύθετ᾽›] τὴν βουλήν.

103 ‹τὸ μόρcιμον›] ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πείcεcθε παρὰ τὸ μόρcιμον.

105 ‹τῶνδ᾽›] τῶν ὑπ᾽ ἐμοῦ ἀνωτέρω λελεγμένων.

107 ‹λέξω›] λέξω cοι τὸν ἐκ φρενὸc λόγον, αἰδουμένη τὸν Ἀγαμέμνονοc τύμβον ὡc βωμόν.

109 ‹φθέγγου›] χέουcα τὰc χοὰc εὖξαι ἀγαθὰ τοῖc εὖ φρονοῦcι, τῶι Ἀγαμέμνονι δηλονότι.

110a ‹τούτουc›] τοὺc εὖ φρονοῦνταc αὐτῶι.

110b προcεννέπω] ὀνομάcω.

111 ‹αὑτὴν›] cεαυτὴν κἀκεῖνον δηλονότι, ὅcτιc Αἴγιcθον cτυγεῖ.

113 ‹φράcαι›] cὺ cκόπηcον τίc cτυγεῖ Αἴγιcθον· οὐκ ἐμὸν γὰρ εἰπεῖν.

114 ‹τῆιδε ... cτάcει›] τῆι cυcτάcει ἡμῶν.

120 ‹δικαcτὴν ἢ δικηφόρον›] κριτὴν ἢ τιμωρόν· ὅ ἐcτιν ἀκουcόμενον τοῦ πράγματοc, ἢ πρὸ ἀκοῆc τὴν τιμωρίαν ἐπάξοντα ὡc ἀναμφιβόλου ὄντοc τοῦ κακοῦ.

122 καὶ ταῦτα] καὶ τὸ ταῦτα εἰπεῖν παρὰ θεῶν ὅcιά μοι κρίνεται;

126 ‹ἐπιcκόπουc›] νῦν τί ἐπιcκόπουc;

128 ‹θρέψαcα›] θρέψαcα ἡ γῆ τὸν cπόρον τοῖc ἐπιοῦcι καρποῖc ἀπ᾽ αὐτοῦ κύημα λαμβάνει.

131a πῶc· ἵνα.

131b πῶc] ἀντὶ τοῦ ὅπωc.

131c ἀνάξομεν] βαcιλεύcομεν.

132 πεπραγμένοι] νενικημένοι, κατηγωνιcμένοι.

135 ἀντίδουλοc· ἰcόδουλοc, ἐν δούληc τάξει.

136 ὑπερκόπωc] ὑπερηφάνωc.

137 ‹χλίουcιν›] τρυφῶcιν.

142 ‹τοῖc δ᾽ ἐναντίοιc›] τοῖc δὲ ἐχθροῖc cου λέγω cε φανῆναι τιμωρόν.

145 ‹ἐν μέcωι›] ἐν κεφαλαίωι, ἐν ὑποθέcει τίθημι.

147 ἴcθι] ἀντὶ τοῦ ἔcο.

150 ‹ἐπανθίζειν›] cτέφειν ὡc ἄνθεcιν.

151 ‹παιᾶνα›] ‹cημείωcαι› ὅτι ἐπὶ ἀποθανόντοc παιᾶνα εἶπεν καθὼc καὶ Εὐριπίδηc· παιᾶνα τῶι κάτωθεν ἀcπόνδωι θεῶι.

152a καναχὲc] ἠχητικόν.

152b ‹καναχὲc›] καναχηδὸν δακρύετε.

154a ἔρυμα] τὸν τάφον.

154b ‹πρὸc ἔρυμα τόδε›] τὸ ἑξῆc· ἐκκεχυμένων χοᾶν πρὸc ἔρυμα τόδε ἵετε δάκρυ ἄγοc ἀπεύχετον–τὸ δάκρυ γὰρ ἀπευκτὸν ἄγοc εἶπεν–ἀπότροπον τῶν ἡμετέρων κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐχθρῶν.

157 ‹ἀμαυρᾶc›] τῆc ἀcθενοῦc ὡc πρὸc cύγκριcιν Ἠλέκτραc ἢ ὅτι cκιὰ οἱ νεκροί.

161 ‹δόμων›] τῶν ἐν τοῖϲ δόμοιϲ κακῶν.
162a ‹ἐν ἔργωι … πιπάλλων›] cὺν ἔργωι πάλλων· ὅ ἐϲτι μὴ μόνον φέρων ἀλλὰ ‹καὶ› πράττων.
162b ‹ἐν ἔργωι›] ἐν τῶι ἔργωι, ἐν τῶι βάλλειν.
163a αὐτόκωπ(α)· τὰ ἀφ' ἑαυτῶν ἔχοντα τὴν λαβὴν ξίφη· cχέδια δὲ ἐκ τοῦ cχεδὸν φονεύοντα καὶ οὐ πόρρωθεν ὥϲπερ τὰ βέλη.
163b ‹cχέδια›] [γρ(άφεται)] ἕτοιμα.
165 ‹τῶν ἄνω τε καὶ κάτω›] ὡϲ ἐν μέϲωι ἱδρυμένων.
167 ‹ὀρχεῖται›] λίαν κινεῖται.
173 ‹ἐχθροὶ›] λείπει τὸ εἰϲίν.
174a ὅδε· ὁ πλόκαμοϲ.
174b ‹ὁμόπτεροϲ›] ϲυγγενήϲ.
183 ‹κλυδώνιον›] κίνηϲιϲ τῆϲ χολῆϲ τῆϲ κατ' αὐτήν.
184 ‹βέλει›] ὡϲ βέλει ἐκρούϲθην ἐξ ἐναντίαϲ τιτρώϲκοντι.
185 ‹δίψιοι›] ποθειναί μοι ‹ἢ› πρώην ἄρρευϲτοι, ὡϲ δίψιον Αργοϲ τὸ ποτὲ ἄνυδρον.
190 ‹οὐδαμῶϲ ἐπώνυμον›] οὐκ ἄξιον τοῦ ὀνομάζεϲθαι ὑπὸ τῶν τέκνων ἑαυτῆϲ μήτηρ.
191 ‹φρόνημα›] τὸ δύϲθεον φρόνημα οὐδαμῶϲ ἐπώνυμον μητρὸϲ πεπαμένη.
192 ‹ἐγὼ δ'›] λείπει οὐκ ἔχω.
194 ‹cαίνομαι›] παραμυθοῦμαι.
195 εἶχε φωνὴν] ὁ πλόκαμοϲ δηλονότι.
196a δίφροντιϲ] διχογνώμων.
196b ‹'κινυϲϲόμην›] ἐφανταζόμην· κίνυγμα γὰρ τὸ εἴδωλον.
197a εὖ· ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶϲ.
197b ἀποπτύϲαι] μιϲῆϲαι.
200 ‹ἄγαλμα›] λείπει ἡ εἰϲ.
202a ‹ναυτίλων δίκην›] τρόπωι ναυτῶν.
202b ‹δίκηι›] ‹ϲημείωϲαι› ὅτι κατὰ δοτικὴν δίκηι.
203 ‹εἰ δὲ χρὴ›] ἀντὶ τοῦ εἰ Ὀρέϲτου ἐϲτὶν ὁ πλόκαμοϲ, γένοιτ' ἂν ἐκ μικρᾶϲ προφάϲεωϲ μέγα ἀγαθόν.
205a ‹καὶ μὴν›] τὸ ἑξῆϲ· καὶ μὴν δεύτερον τεκμήριον.
205b ‹ϲτίβοι›] οἱ ἐν τῆι γῆι τύποι τῶν ποδῶν.
206 ‹τοῖϲ τ' ἐμοῖϲιν ἐμφερεῖϲ›] ἐπειδὴ ἄδηλον τίϲιν ὅμοιοι, ἐπήγαγε τοῖϲ γ' ἐμοῖϲιν ἐμφερεῖϲ.
209 ‹τενόντων›] τὴν εἰϲ μῆκοϲ τῶν ποδῶν ἔκταϲιν τένοντάϲ φηϲιν.
211 ‹ὠδὶϲ›] ἀλγηδὼν καὶ λύπη καὶ ὥϲπερ ὠδίνω τὰ παρόντα.
214 ‹ἐπεὶ τί … κυρῶ›] ἐπειδὴ τί νῦν λαμβάνω ἐκ δαιμόνων; τίνοϲ γὰρ ἤδη ἐπέτυχον ἀπὸ θεῶν ὅτι εἶπεϲ τὰ λοιπά;
217 ‹ἐκπαγλουμένην›] ἐκπάγλωϲ θαυμάζουϲαν.
218 ‹τυγχάνω›] ἐπέτυχον.
225 ‹δυϲμαθεῖϲ›] ἀπιϲτεῖϲ.
226 ‹κηδείου›] τῆϲ ἐπὶ κηδείαι τετμημένηϲ.
229 ‹ϲυμμέτρου›] παραπληϲίου.
231 ‹ὕφαϲμα›] οὐ πάντωϲ ἐν τῶι νῦν χιτῶνι, ἀλλ' εἰκὸϲ αὐτὸν ἔξωθεν ἔχειν παιδικὸν ϲπάργανον.
232 ‹θήρειον γραφήν›] παρὰ τὸ ἐν προτέροιϲι πόδεϲϲι κύων ἔχε.
236 ‹δακρυτὸϲ›] ἢ ὅτι παρ' ἐλπίδαϲ ὤφθη ἢ ὅτι φανεὶϲ δάκρυα αὐτῆι ἐκίνηϲεν.
239 ‹δ'›] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.
240-241 ‹τὸ μητρὸϲ … ἐχθαίρεται›] ἐν ϲοὶ ὁρῶ μητέρα ϲτεργομένην, αὕτη δὲ ἀπέχθεταί μοι.
242 ‹τῆϲ ὁμοϲπόρου›] ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἰϲ ϲέ μοι ϲτέργηθρον.
246 θεωρὸϲ] θεατήϲ.
247 ‹γένναν›] ἡμᾶϲ δηλονότι.
249 ‹τοὺϲ ἀπωρφανιϲμένουϲ›] ἀντὶ τοῦ ἡμᾶϲ.
250 ‹οὐ γὰρ ἐντελεῖϲ›] οὐκέτι γέννα ἐντελὴϲ ὥϲτε τὴν πατρώιαν θήραν προϲάγειν τῆι καλιᾶι.
256 ‹πόθεν›] ἐὰν ἀποκτείνει ἡμᾶϲ.
257 ‹εὔθοινον›] εὔθυνον διὰ τοῦ υ τὸ δίκαιον ϲημ(αίνει), διὰ δὲ τῆϲ οι καλὴν εὐωχίαν ἔχον γέραϲ, παρὰ τὴν θοίνην.
258 ‹αἰετοῦ γένεθλ'›] ὅϲ τέ οἱ αὐτῶι φίλτατοϲ οἰωνῶν.
261 ‹ἀρήξει›] ἀντὶ ἐπιμελήϲεται τῶν βωμῶν.
262-263 ‹κόμιζ'›] καθ' ἑαυτὸ ἀντὶ τοῦ ϲῶζε ἡμᾶϲ. δύναϲαι γὰρ ἀπὸ ϲμικρᾶϲ αἰτίαϲ ἀνοικοδομῆϲαι τὸν πεϲόντα δόμον.
266 ‹ἀπαγγελεῖ›] μὴ δυνάμενοϲ ἐχεμυθεῖν.
268a ἐν κηκῖδι] ἐν ἀναδόϲει φλογὸϲ ἰϲχυρᾶι.
268b ‹πιϲϲήρει›] καιόμενα γὰρ τὰ ξύλα πίϲϲαν ἀνίηϲιν.
271 ‹ἐξορθιάζων›] ἀνατεταμένα βοῶν.
275 ‹ταυρούμενον›] ἢ ἐμὲ ζημίαν μεμφόμενον ἢ Αἴγιϲθον τὸν μὴ ζημιωθέντα ποινὴν ἐπὶ τῶι φόνωι τοῦ πατρόϲ.

276 αὐτόν· τὸν Ἀγαμέμνονα ἔφασκε τελεσιουργεῖν.

278-290 ‹τὰ μὲν ... λυμανθὲν δέμας›] τοὺς μὲν γὰρ πολίτας λοιμώξειν ἐκ γῆς ἔφασκεν πρὸς ἀφοσίωσιν Ἀγαμέμνονος ὡς μὴ ἐκδικήσαντας, ἡμᾶς δὲ σωματικῶς φθαρῆναι.

278 ‹δυσφρόνων μειλίγματα›] τῶν ἐχθρῶν μειλίγματα· αἱ κολάσεις γὰρ τῶν ἀδικούντων μειλίγματά εἰσι τῶν ἀδικηθέντων.

281 ‹ἀρχαίαν φύσιν›] τὴν ὑγιᾶ καὶ ἐξ ἀρχῆς οὖσαν ἡμῖν.

282a ‹λευκὰς δὲ κόρσας›] ἢ μέχρι γήρως ἀτυχήσομεν ἢ παραυτὰ γηράσομεν. παρὰ τὸ αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγη(ράσκουσιν).

282b κόρσας] τρίχας.

285 ‹ὁρῶντα›] τὸν ἐν σκότωι νῦν κινοῦντα τὴν ὀφρῦν λαμπρῶς ἡμᾶς ἐπεξιέναι ἔλεγεν.

286 ‹τὸ ... βέλος›] ἡ νόσος.

287 ‹ἐκ προστροπαίων›] ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἱκετεύοντος τοὺς θεοὺς ἐκδικήσεως τυχεῖν.

290 ‹λυμανθὲν δέμας›] λυμανθέντα.

292 ‹εἶναι μετασχεῖν›] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔφασκεν.

294 ‹συλλύειν›] συγκαταλύειν, συνοικεῖν.

296 ‹ταριχευθέντα›] καὶ ὁ Σώφρων· τὸ γῆρας ἄμμε μαραῖνον ταριχεύει.

297 ‹τοιοῖσδε ... πεποιθέναι›] κατὰ ἀπόφασιν ἀναγνωστέον.

298 ‹κεἰ μὴ πέποιθα›] καὶ εἰ μὴ διὰ τοὺς χρησμοὺς ἀλλὰ διὰ τὰ ἄλλα.

304 ‹δυοῖν γυναικοῖν›] ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμήστρας.

307 ‹τῆιδε›] τούτωι τῶι τρόπωι εἴη ἀποβῆναι.

308a ἧι] καθάπερ.

308b μεταβαίνει] ἐπινεύει.

309 ‹ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς ... ἐχθρὰ›] τοῦτο προστάσσει ἡ δίκη· ἀντὶ λοιδορίας γὰρ λοιδορίαν, ἀντὶ πληγῆς πληγήν.

313 ‹τινέτω›] ὁ φονεύσας.

315 ‹αἰνόπατερ›] δεινὰ παθών.

317 ‹ἕκαθεν οὐρίσας›] μακρόθεν οὐριοδρομήσας εἰς τὸν σὸν τάφον, ὅ ἐστιν ἀπὸ Φωκίδος ἐλθών. ἄλλως· πόρρωθέν σου ἀφοριζόμενος. σὺ μὲν γὰρ ἐν σκότωι, ἐγὼ δὲ ἐν τῶι φωτί.

319-322 ‹σκότωι ... Ἀτρείδαις›] ἐναντίον μὲν τὸ φῶς τῶι σκότωι, τουτέστι πολὺ τὸ μεταξὺ τῶν ζώντων καὶ τεθνεώτων. ὅμως δὲ τοῖς προσθοδόμοις Ἀτρείδαις ὁ γόος ὁ εὐκλεὴς ὁμοίως χάριτες κέκληνται.

320 ‹χάριτες›] χάριτας δὲ νεκρῶν πάντες φασὶ τὸν γόον.

322a προσθοδόμοι· ἱκέται.

322b ‹προσθοδόμοις›] τοῖς πρότερον ἐσχηκόσι δόμον. νῦν γὰρ οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα γὰρ τάδ᾽ ἤδη.

324 ‹οὐ δαμάζει›] τουτέστιν οὐ συναναλίσκεται τῶι σώματι ἡ ψυχικὴ δύναμις.

325 ‹ἡ μαλερὰ γνάθος›] ἡ γνάθος συνήθης ὡς ὁ κρημνὸς λέγει Πίνδ(αρος) καὶ ἡ ἠχὼ Σιμωνί(δης).

326 ὀργὰς] ἣν ἔχει ὀργὴν ἡ ψυχὴ ὕστερον φανεροποιεῖ.

327 ‹ὀτοτύζεται›] δεῖ δὲ ὅμως τὸν ἀποθανόντα θρηνῆσαι.

330a ‹ματεύει›] ὅμως οὐκ ἠρεμεῖ ἡ ψυχή· ζητεῖ γὰρ παντελῶς ταρασσομένη τὴν ἐκδίκησιν.

330b ματεύει] ζητεῖ τὸ ἀντιτιμωρεῖσθαι.

331 ἀμφιλαφὴς] ἀντὶ τοῦ πολύς.

332a ἔξω.

332b μέρει] κατὰ διαδοχὴν ὡς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ.

334 ἔσω.

336 ‹ἱκέτας›] ἱκέτην μὲν ἐμέ, φυγάδα δὲ Ὀρέστην. πληθυντικῶς δὲ ἑκάτερον εἶπεν ἀντὶ ἑνικοῦ.

339 οὐκ ἀτρίακτος] οὐκ ἀνίκητος, ἀλλὰ νενικημένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν· ἀπὸ τῶν παλαιστῶν οἳ ἀποτριάζονται ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων.

340 ‹θεὸς χρήιζων›] ὁ χρησμωιδῶν Ἀπόλλων.

344a νεοκρᾶτα· κρατῆρα νεοκρήτου τ᾽ εἰσεπιλειβομένης.

344b ‹νεοκρᾶτα›] Ὀρέστην τὸν νεωστὶ συγκραθέντα ἡμῖν. οἱ δὲ νεκροκρᾶτα, τὴν ἐπὶ νεκρῶι σπονδήν.

344c ‹νεοκρᾶτα›] νεωστὶ κεκραμένον· λείπει κρατῆρα.

345 ἔξω.

349 κελεύθοις] ταῖς προσόδοις.

350 ‹ἐπιστρεπτὸν›] ‹ζηλωτὸν› ὡς τοὺς ὑπαντῶντας ἐπιστρέφεσθαι πρὸς θέαν ἡμῶν.

351 ‹πολύχωστον›] [ζηλωτὸν καὶ] ὑπὸ πολλῶν κεχωσμένον.

353a ‹δώμασιν›] ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι τῆς Τροίας.

353b εὐφόρητον] τάφον εὐτυχῆ· φορὰ γὰρ ἡ τύχη.

354a ἔσω.

354b ‹φίλος›] πρὸς τὸ πολύχωστον εἶχες τάφον ἀπέδωκεν ὁ χορός.

359 ‹τυράννων›] Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης.

361 ‹μόριμον λάχος›] τὴν ἐκ Μοιρῶν βασιλείαν κεκληρωμένην ἔχων.

362 ‹βάκτρον›] [τὸ] τὸ σκῆπτρον τὸ τοὺς ἀνθρώπους πειθοῖ μᾶλλον ἢ βίαι διατάττον.

363-364 ‹μηδ᾽ ... φθίμενος›] γυναικικῶς οὐδὲ τούτωι ἀρέσκεται, ἀλλὰ τῶι μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀνηιρῆσθαι.

364 ‹πάτερ›] ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ.

366	‹τεθάφθαι›] λείπει τὸ ὤφειλεϲ.
368a	τοῖϲ ἐκείνων.
368b	‹δαμῆναι›] λείπει τὸ ὄφελον.
370a	‹πρόϲω›] πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα.
370b	‹τινὰ›] ἐμέ.
373a	ὑπερβορέου] ὑπερορίου.
373b	ὑπερβορέου τύχηϲ· τῆϲ ἄγαν πνεούϲηϲ.
374	‹μείζονα φωνεῖϲ›] ῥάιδιον γὰρ τὸ εὔχεϲθαι.
375-376	‹διπλῆϲ ... ἱκνεῖται›] διπλῆι μάϲτιγι ἐπλήγημεν.
375	μαράγνηϲ] μάϲτιγοϲ.
376	‹τῶν μὲν ἀρωγοὶ›] ἡμῶν οἱ ϲύμμαχοι οἱ περὶ Ἀγαμέμνονα.
378	‹ϲτυγερῶν τούτων›] τοῦτο ἰδίαι ἀναπεφώνηται τῶν ἄγαν ϲτυγερῶν τούτων. τοῦτο δὲ μᾶλλον Ἀγαμέμνονοϲ τοῖϲ παιϲὶν αὐτοῦ ϲυμβέβηκεν, πρὸϲ ὃ ἐπάγει Ἠλέκτρα ὅτι ὡϲ βέλοϲ μου ὁ λόγοϲ οὗτοϲ ἥψατο.
383	ἄτην] τὴν Ἐρινύν.
384-385	‹τλάμονι ... χειρί›] τῆι χειρὶ Κλυταιμήϲτραϲ καὶ Αἰγίϲθου.
385	τελεῖται] ἵνα τὸ ὅμοιον καὶ ἴϲον τῶι πατρί μου φυλαχθῆι.
386	‹πευκήεντ᾽›] πανηγυρικόν, λαμπρόν.
389-390	‹θεῖον ... ποτᾶται›] ὅμωϲ τὸ εἱμαρμένον περιίπταται πάνταϲ καὶ οὐκ ἂν ἐπιβουλευθείην παρὰ τὸ μοιρίδιον.
390	‹πρώιραϲ›] τῆϲ ὄψεώϲ μου.
392	ἔγκοτον ϲτύγοϲ] ὀργίλον μῖϲοϲ.
394	ἀμφιθαλῆϲ] ὁ ποιήϲων ἄμφω ἡμᾶϲ ἀναθηλῆϲαι.
395	βάλοι] τοῖϲ ἐχθροῖϲ.
396a	‹κάρανα›] τὰ τοῦ οἴκου ἄκρα· λέγει δὲ τοὺϲ περὶ Αἴγιϲθον.
397	‹πιϲτὰ›] καὶ γένοιτο πιϲτὰ τῆι χώραι ὅτι ϲὺ τούτων αἴτιοϲ.
398	‹ἀπαιτῶ›] λείπει λαβεῖν.
399	‹τιμαί›] αἱ Ἐρινύεϲ ‹αἱ› παρὰ τῶν χθονίων θεῶν τετιμημέναι.
403-404	‹ἄτην ... ἐπ᾽ ἄτηι›] τὸ ἑξῆϲ· ἄτην ἑτέραν ἐπάγουϲαν λοιγὸν ἐπ᾽ ἄτηι.
403a	βοᾶι· διὰ βοῆϲ ἐφέλκεται.
403b	‹τῶν πρότερον›] τοῦ Ἀγαμέμνονοϲ.
405	‹νερτέρων τυραννίδεϲ›] ἀντὶ τοῦ οἱ κατὰ γῆϲ θεοί.
406	‹ἀραὶ›] ἀνειδωλοποιεῖ τὰϲ ἀράϲ.
407	‹τὰ λοίπ᾽›] ἡμᾶϲ τοὺϲ ὑπολοίπουϲ τῶν Ἀτρείδων.
408	‹δωμάτων ἄτιμα›] ἀπεϲπαϲμένουϲ καὶ φυγαδευθένταϲ τῶν οἴκων.
411	‹κλύουϲαν›] ἀντὶ τοῦ κλυούϲηι.
412	‹καὶ τότε›] ὅτε ϲε οἰκτιζόμενον ἴδω, Ὀρέϲτα.
413	κελαινοῦται] ταράϲϲεται.
414	κλυούϲαι] ἀκουούϲηι τὸν ἀπὸ ϲοῦ λόγον.
415	ἐπαλκὲϲ] ἰϲχυροποιόν.
417	‹πρὸϲ τὸ ... καλῶϲ›] πρὸϲ τὸ καλά μοι ἐννοεῖν.
418-419	‹τί δ᾽ ἂν φάντεϲ›] τί δεινὸν εἰπόντεϲ κατὰ Κλυταιμήϲτραϲ τύχοιμεν τῆϲ ϲῆϲ ϲυμμαχίαϲ, ὦ πάτερ; ἢ ἃ πεπόνθαμεν;
420a	πάρεϲτι] τῆι μητρὶ τὸν Ἀγαμέμνονα.
420b	τάδ᾽] τὰ ἄχη.
421a	‹ἄϲαντοϲ›] ἀκολάκευτοϲ.
422	‹θυμόϲ›] ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονοϲ.
423	‹Αριον›] Περϲικόν.
425	‹ἀπρικτόπληκτα›] παρὰ τὸ ἀπρίξ, πλήϲϲοντα ἀπρίξ.
426a	‹πολυπάλακτα›] ἀλλεπάλληλον κτύπον ποιοῦντα.
426b	ὀρέγματα] τύμματα.
427	‹κτύπωι›] τῶι ἄνωθεν ἐπαγομένωι τῆι κεφαλῆι κτύπωι.
428	‹κρότητον ... κάρα›] κωμωιδ(εῖται) ὡϲ διθύραμβοϲ.
438	‹ἔπειτ᾽ ... ὀλοίμαν›] ἐκ τούτου εἴρηται τὸ τεθναίην ὅτ᾽ ἐκεῖνον ἀποπνεύϲαντα πυθοίμην Καλλιμάχου.
440-442	ἔπραϲϲε] κατεϲκεύαϲε δὲ τὸ μαϲχαλιϲθῆναι αὐτὸν ἡ Κλυταιμήϲτρα, ἡ καὶ οὕτωϲ ἀτίμωϲ αὐτὸν θάψαϲα, δυϲτυχίαν μεγίϲτην καταϲκευάζουϲα τῶι ϲῶι βίωι, ὦ Ὀρέϲτα, ὅ ἐϲτιν ἵνα δυϲτυχῆ βίον ζήϲηιϲ, τοῦ Ἀγαμέμνονοϲ μὴ δυναμένου ϲοι ϲυμμαχῆϲαι πρὸϲ τὴν τιμωρίαν Κλυταιμήϲτραϲ.
443	‹δυϲατίμουϲ›] τοὺϲ τοῦ πατρόϲ ϲου.
446	ἄφερκτοϲ] κατάκλειϲτοϲ παρὰ τὴν εἱρκτήν.
447	‹ἑτοιμότερα›] οὐδέποτε οὕτωϲ ἑτοίμωϲ ἐγέλαϲα ὡϲ τότε ἑτοίμωϲ ἐδάκρυϲα.
448	λίβη] τὰ δάκρυα.
449	κεκρυμμένα] πρὸϲ τὸ ἄφερκτοϲ.

450	‹γράφου›] πρὸϲ τὸν Ὀρέϲτην φηϲίν.
452a	τέτραινε] διατόρει, διακόμιζε.
452b	‹ἡϲύχωι φρονῶν βάϲει›] ἠρεμαίαι τῆι ψυχῆι, ἀντὶ τοῦ προϲέχων καὶ μὴ ἀποπλανώμενοϲ.
453	‹τὰ μὲν γὰρ›] ταῦτα [δὲ] τὰ ϲυμβάντα Ἀγαμέμνονι.
454a	αὐτόϲ· τουτέϲτιν ‹Ἀγαμέμνων›· ἐπιθυμεῖ δὲ τὰ λοιπὰ γνῶναι ὁ πατήρ, τουτέϲτι τὴν τιμωρίαν.
454b	μαθεῖν] ἀντὶ μάθε τῶι τρόπωι ϲου.
455	‹πρέπει›] πρέπει δέ ϲοι ἀμετακινήτωι δυνάμει ὁρμᾶν κατ᾿ αὐτῶν.
456	ξυγγενοῦ] ϲύμπραξον.
457	κεκλαυμένα] ἐλεεινά.
458-459	‹ϲτάϲιϲ ... ἐπιρροθεῖ›] ἐπιβοᾶι ϲε ἡ ϲύϲταϲιϲ ἡμῶν ἡ κοινὴ βοηθὸν ἐλθεῖν.
460	‹πρὸϲ ἐχθρούϲ›] ἀντὶ ‹κατὰ› ἐχθρῶν.
461	‹Αρηϲ Αρει›] ὁ ἡμῶν τῶι τῶν ἐχθρῶν.
464-465	‹μένει πάλαι›] πέπηγε μὲν καὶ ὥριϲται πάλαι ὑπὸ Μοιρῶν τὸ τὴν Κλυταιμήϲτραν ἀνδροκτονήϲαϲαν ἀναιρεθῆναι· τὸ κατ᾿ αὐτῆϲ δὲ καλῶϲ κυρωθὲν ὑπὸ τῆϲ δίκηϲ ἔλθοι, ὅ ἐϲτι μὴ μελλήϲηι πρὸϲ τιμωρίαν Κλυταιμήϲτραϲ τὸ θεῖον.
465	εὐχομένοιϲ] τὸ κατ᾿ εὐχὴν ἡμῖν πληρωθείη.
466	‹ἐγγενὴϲ›] ϲυγγενήϲ· ὅτι ὑπὸ ϲυγγενῶν ἐπάθομεν.
467	παράμουϲοϲ] ἐκτὸϲ τοῦ καθήκοντοϲ.
469	ἄφερτα] ἀφόρητα.
471	ἔμμοτον] ἔνουλον ἢ βαθύτατον.
474	‹ἔριν›] ἣν ἤριϲε πρὸϲ τὸν πατέρα.
475	ὅδ᾿ ὕμνοϲ] ταῦτα τὰ ἄιϲματα τοῖϲ κατὰ γῆϲ θεοῖϲ πρέπει καὶ οὐ τοῖϲ οὐρανίοιϲ.
479	‹τρόποιϲιν οὐ τυραννικοῖϲ›] οὐχ ὡϲ βαϲιλεῖ πρέπει, ἀλλ᾿ ἀδόξωϲ.
482	‹φυγεῖν›] ὥϲτε φυγεῖν τὰϲ ἐπιβουλὰϲ Αἰγίϲθου τιμωρηϲαμένην αὐτόν.
483-485	‹οὕτω γὰρ›] οὕτω γὰρ ἄν ϲοι κρατήϲαντεϲ πολυτελῶϲ θύϲοιμεν. ἔννομοι δὲ αἱ νόμιμοι θυϲίαι, αἱ πολυτελεῖϲ.
484a	κτιζοίατ᾿] γίγνοιντο.
484b	εἰ δὲ μή· οὕτωϲ τὸ ἑξῆϲ· ἄτιμοϲ ἐν πυροῖϲι κνιϲωτοῖϲ ἔϲηι παρ᾿ εὐδείπνοιϲ χθονόϲ, ὅ ἐϲτι παρὰ κατοιχομένοιϲ δείπνωι τιμωμένοιϲ.
484c	‹εἰ δὲ μὴ›] τῶν ἄλλων νεκρῶν μεταλαμβανόντων ἐναγιϲμῶν ϲὺ ἄτιμοϲ ἔϲηι.
486	‹παγκληρίαϲ›] κτήϲεωϲ.
487	‹οἴϲω›] εἰ γὰρ Αἴγιϲθοϲ ἀπολεῖται, κἀγὼ γαμηθήϲομαι.
488	πρεϲβεύϲω] τιμήϲω.
489	ἐντεῦθεν ἀμοιβαῖα τὰ πρόϲωπα Ὀρέϲτου καὶ Ἠλέκτραϲ. πρῶτον δὲ Ὀρέϲτου.
491	‹οἷϲ ἐνοϲφίϲθηϲ›] οἷϲ ἀπέθανεϲ.
493a	‹πέδαιϲ δ᾿ ἀχαλκεύτοιϲ›] ἀϲιδήροιϲ δεϲμοῖϲ· λέγει δὲ τῆι ἀδιεξοδεύτωι ἐϲθῆτι.
493b	‹πέδαιϲ δ᾿ ἀχαλκεύτοιϲ›] ἐπιβουλευτοῖϲ πέπλοιϲ.
497-498	‹ἤτοι δίκην ... λαβεῖν›] ἢ τὴν δίκην ϲυμμαχοῦϲαν ἡμῖν κατ᾿ αὐτῶν πέμψον ἢ ϲὺ κόλαϲον αὐτούϲ.
498a	ἀντίδοϲ] ἀντίλαβε.
504	‹οὐδέπερ θανών›] ἐὰν ἡμεῖϲ ὦμεν.
505a	κληδόνεϲ ϲωτήριοι] διὰ φήμηϲ ϲώζοιέν ϲε.
505b	‹κληδόνεϲ›] εὐφημίαι.
506a	‹φελλοὶ›] ἐκεῖνοι γὰρ ἐπιπλέοντεϲ ϲημαίνουϲι τὴν ἐν βυθῶι ϲαγήνην· οὕτω καὶ ἡμεῖϲ ζῶντεϲ ϲὲ τὸν θανόντα.
506b	φελλοί· τὰ κοῦφα ξύλα τὰ ἀναβαϲτάζοντα ἐν τῆι θαλάϲϲηι τὰ δίκτυα.
507	‹κλωϲτῆρα ... λίνου›] ἐν περιφράϲει τὸν κλωϲτὸν λίνον.
508	ἄκου᾿] ἀντὶ τοῦ πείϲθητι.
509	‹τιμήϲαϲ›] ἀντὶ τοῦ ἐπακούϲαϲ ἡμῶν.
511a	‹τίμημα›] λείπει ἡ εἰϲ.
511b	‹ἀνοιμώκτου›] πολυθρυλήτου.
512a	‹κατώρθωϲαι›] ὦ Ὀρέϲτα.
512b	‹τὰ δ᾿ ἄλλ᾿›] τὰ κατὰ τὴν ϲφαγὴν Αἰγίϲθου.
514	ἔξω δρόμου] ἔξω τοῦ προκειμένου.
516a	‹τιμῶϲ᾿›] ἀντὶ τοῦ τιμῶϲα αὐτή.
516b	ἀνήκεϲτον] ἀνίατον.
517	‹θανόντι δ᾿ οὐ φρονοῦντι›] τῶι ὑπ᾿ αὐτῆϲ θανόντι καὶ μὴ φρονοῦντι τὰ αὐτῆϲ.
518	‹οὐκ ἔχοιμ᾿›] [οὐ] διϲτάζω ὅτι οὐκ ἐπέμφθη.
519a	‹μείω δ᾿ ἐϲτὶ›] ἀντὶ τοῦ ὑπερβαίνει τὰ ἁμαρτήματα τὴν ἀπὸ τῶν δώρων πειθὼ καὶ παρηγορίαν.
519b	‹δ᾿›] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.
525	δύϲθεοϲ] ἀϲεβήϲ.
528a	‹καρανοῦται›] κεφαλαιοῦται.
528b	‹λόγοϲ›] ἀντὶ τοῦ τὰ ἐφεξῆϲ τοῦ ὀνείρου.

529a	‹ἐν cπαργάνοιcι›] ὡc παῖδα αὐτὸν ἐκτεῖναι ἐδόκει ἐν τοῖc cπαργάνοιc.
529b	‹ὁρμίcαι›] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔδοξεν.
530a	‹χρήιζοντα›] πρὸc τὸ δράκοντα εἶπεν τὸ χρήιζοντα.
530b	νεορενὲc] ἀντὶ τοῦ νέον.
532	‹cτύγουc›] τοῦ μιcητοῦ θηρίου.
533	‹θρόμβον αἵματοc›] ἀντὶ γάλακτοc αἷμα.
534a	ὄψανον· ὄψιc, φαντασία. τὸ χ δὲ ὅτι ἀπὸ τῆc ὄψεωc παρῆξε τὸ ὄψανον.
534b	‹ὄψανον›] τὸ ἐκ τοῦ ἀνδρὸc Ἀγαμέμνονοc φάντασμα.
536	ἀνῆλθον] ἀνέλαμψαν.
537	‹λαμπτῆρεc›] οἱ cβεcθέντεc ἤδη λαμπτῆρεc· νὺξ γὰρ ἦν.
538	‹χοάc›] τὰc πρὸc εὐμένειαν Ἀγαμέμνονοc.
539a	‹ἄκοc τομαῖον›] θεραπευτικὸν ἴαμα.
539b	‹ἐλπίcαcα›] λείπει τὸ ποιεῖν, θεράπευμα τμητικὸν τῶν κακῶν οἰηθεῖcα ποιεῖν.
542a	‹νιν›] αὐτό· τὸ ὄνειρον.
542b	‹cυγκόλλωc›] cυνημμένωc τῆι ἀληθείαι.
543	‹χῶρον›] τὴν γαcτέρα τῆc Κλυταιμήcτραc.
544	‹†ηπλείζετο†›] ἐπιμελείαc ἠξιοῦτο.
548-550	δεῖ τοί νιν ὡc ἔθρεψεν· ὥcπερ δι᾽ αἵματοc ἔθρεψε τὸν δράκοντα–ἔδει γὰρ αὐτὴν θρέψαι τῶι ἰδίωι γάλακτι–οὕτωc δεῖ ‹αὐτὴν› δι᾽ αἵματοc τὴν ἐμὴν ἐπιθυμίαν πληρῶcαι.
549	ἐκδρακοντωθεὶc] ἀγριωθεὶc κατ᾽ αὐτῆc.
554a	ἁπλοῦc] cύντομοc.
554b	‹τήνδε›] τὴν Ἠλέκτραν.
556	ἄνδρα] τὸν Ἀγαμέμνονα.
558	‹ἧι›] καθό· τὸ ἑξῆc· ἐφήμιcε τὸ πρίν.
560a	‹εἰκώc›] οἶμαι ἀντὶ τοῦ ἐοικώc.
560b	παντελῆ] τελείαν.
560c	‹παντελῆ cαγὴν›] πανοπλίαν ἢ τελείαν περιβολὴν ἔχων ξένου.
563	‹φωνὴν›] φονικήν· οἶμαι δὲ Φωκικὴν θέλειν.
566a	‹δαιμονᾶι›] τετάρακται.
567-568	‹μενοῦμεν›] κἂν μὴ δεξιωθῶμεν, μενοῦμεν πρὸ τῶν θυρῶν ἐπὶ τοcοῦτον ὥcτε εἰκάζειν τινὰ ὅτι ἠτιμώθημεν καὶ τοιαῦτα λέγειν.
571	βηλόν· τὸν οὐδόν.
574-575	‹cάφ᾽ ἴcθι›] τὸ ἑξῆc· cάφ᾽ ἴcθι πρὶν αὐτόν.
576	‹ποδώκει›] τῶι ταχεῖ ξίφει· ὡc ἐπὶ ἐμψύχου δὲ εἶπεν.
577	ὑπεcπανιcμένη] οὐκ ἀποτυγχάνουcα.
578	τρίτην πόcιν] ὡc εἰ ἔφη τοῦ τρίτου κρατῆροc, μετὰ Ἀγαμέμνονα τῶν δύο τούτων τὸ αἷμα.
579	‹cὺ›] ὦ Ἠλέκτρα.
580a	‹ἀρτίκολλα›] cύμφωνα καὶ ὑγιῶc cυναρμοζόμενα ταῖc νεωcτὶ cυνθήκαιc ἡμῶν.
582	τὰ καίρια] τὰ χρήcιμα.
583	‹τούτωι›] τῶι Πυλάδηι.
584	ὀρθώcαντί μοι] cυμπράξαντί μοι.
586a	‹δειμάτων ἄχη›] κατὰ περίφραcιν δείματα.
586b	δειμάτων ἄχη] κακῶν κάκιcτα βλάβη.
587	ἀγκάλαι] αἱ κοιλότητεc.
588	ἀνταίων] ἐναντίων.
589a	‹βλάcτουcι›] πολλὰ τίκτει ὁ ἀὴρ ἐκ τῆc ἡλιακῆc ἀκτῖνοc πτηνὰ καὶ ἑρπετά· εἰcὶ γὰρ ὄφειc ἐξ ἀέροc πίπτοντεc.
589b	‹βλάcτουcι›] γεννῶcι καὶ αὔξουcιν.
589c	‹πεδαίχμιοι›] αἱ μεταξὺ γῆc καὶ οὐρανοῦ λαμπάδεc, τουτέcτιν ὁ ὑπὸ ἡλίου φωτιζόμενοc ἀήρ.
590a	λαμπάδεc] αἱ ἀκτῖνεc τοῦ ἡλίου αἱ καθημεριναί.
590b	πεδάμαροι] οἶμαι πέδουροι ἵν᾽ ἦι τὸ cημαινόμενον μετέωροι.
592a	‹αἰγίδων›] καταιγίδων.
592b	φράcαι] ἐννόηcον.
594	ἀλλ᾽] ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ.
595	τίc λέγοι φρεcίν· ἀντὶ τοῦ ἐννοήcειεν.
597	‹ἔρωταc›] ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίc λέγοι.
599	ὁμαυλίαc] ὁμοκοιτίαc.
600a	‹θηλυκρατὴc›] ὁ γυναικῶν κρατῶν. λέγει δὲ ταῦτα ὅτι ἡ Κλυταιμήcτρα κατωφερείαc ἕνεκα τῶι Αἰγίcθωι ἐγαμήθη.
600b	‹ἀπέρωτοc›] ἀντὶ cτυγνὸc καὶ ὑπερήφανοc.
602a	‹ἴcτω δ᾽ ὅcτιc›] γινωcκέτω δ᾽ ὅcτιc ὁ παιδευθεὶc οὐχ ὑποπτέροιc φροντίcιν, ἵν᾽ ἦι τὸ ὃc ὑποτακτικὸν ἀντὶ τοῦ ὁ προτακτικοῦ.

602b ‹οὐχ ὑπόπτεροc›] ὁ μὴ κοῦφοc, ἀλλ᾽ ἀληθῶc μαθεῖν θέλων.
603-606 ‹τὰν … πρόνοιαν›] οὕτω τὸ ἑξῆc· ἥντινα μήcατο πρόνοιαν τάλαινα Θεcτιὰc ἡ παιδολύμαc καὶ πυρδαήc.
603 ‹ἁ παιδολύμαc›] ἡ τῶι παιδὶ Μελεάγρωι λυμηναμένη.
607 ‹παιδὸc›] ἥλικα ξύμμετρόν ‹τε› τῶι παιδὶ δαλόν.
608-609 ‹ἐπεὶ … κελάδηcε›] ἐξότε πεcὼν ἀπὸ τῆc μητρὸc ἐβόηcεν, τουτέcτιν ἐξότε γεγέννηται.
608 ἐπεὶ μολὼν] ἀφ᾽ οὗ ἀντὶ ἐξότε.
610 ἥλικα ξύμμετρόν τε· τὸν cυμμετρηθέντα αὐτῶι εἰc τὸ διὰ βίου μοιρόκραντον ἦμαρ, ὅ ἐcτιν εἰc τὸ ἦμαρ τῆc ζωῆc τὸ ὑπὸ Μοιρῶν δεcποζόμενον.
612 ‹cτυγεῖν›] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἴcτω τίc.
615 ‹φῶτ᾽›] τὸν πατέρα Νῖcον.
617 ‹ὅρμοιc›] ‹cημείωcαι› ὅτι ὅρμον ἀπὸ Μίνωόc φηcιν εἰληφέναι Cκύλλαν, οὐ δι᾽ ἔρωτα.
620 ‹ἀπροβούλωc›] ἀπρονοήτωc, οὐ προcκεψαμένη τὸ ἀποβηcόμενον. ὡc προδότιc γὰρ τοῦ πατρὸc ἐτιμωρήθη ὑπὸ Μίνωοc.
621a ‹πνέονθ᾽ … ὕπνωι›] τὸ ἑξῆc· ἀπώλεcεν ἁ κυνόφρων Νῖcον πνέοντα ὕπνωι.
621b πνέονθ᾽] ἀντὶ ἀcθμαίνοντα.
622a κιγχάνει] τὸν Νῖcον ἢ τὴν Cκύλλαν.
622b Ἑρμῆc] ὁ θάνατοc.
623 ἐπεὶ δ᾽] λείπει μνήcομαι Κλυταιμήcτραc.
624a ‹δὲ›] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.
624b ‹γαμήλευμ᾽›] τοῦ Αἰγίcθου.
626 ‹μήτιδαc›] λείπει εἰργάcατο.
628 ‹ἐπ᾽ ἀνδρὶ›] ἐπ᾽ ἀνδρὶ φοβερῶι καὶ cεβαcτῶι καὶ παρὰ τοῖc πολεμίοιc.
629 ἀθέρμαντον] ἀθράcυντον· διὰ τὸ θράcοc γὰρ ἄιδονται αἱ Λήμνιαι.
630 ‹αἰχμάν›] λείπει ἡ κατά.
631a πρεcβεύεται] μεῖζον ὀνομάζεται.
631b τὸ Λήμνιον] λείπει ἔργον.
632a λόγωι] ἐν διηγήματι.
632b κατάπτυcτον] μιcητόν.
633 ‹ἤικαcεν δέ τιc›] εἰκονίcειέ τιc.
634 ‹τὸ δεινὸν›] τὸ κατὰ Κλυταιμήcτραν.
635 ‹δ᾽›] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.
636 ‹γένοc›] τὸ τῶν Λημνιάδων.
637-640 ‹ἀγείρω … cοῦται›] cυνάξαcα κατηγορῶ· νύccει γάρ με τὸ δίκαιον ταῦτα λέγειν.
639-640 ‹τὸ δ᾽ … cοῦται›] τὸ δὲ ξίφοc τῆc δίκηc, τὸ ἔχον πικρίαν, ἀντικρὺ διὰ πνευμόνων ὁρμᾶι.
640b cοῦται] ὁρμᾶι.
641 ‹τὸ μὴ θέμιc γὰρ›] τὸ γὰρ μὴ δίκαιον οὐ δεῖ ἀμελεῖcθαι οὐδὲ παραcιωπᾶcθαι, ἀλλ᾽ ἐκδικήcεωc τυγχάνειν.
643 πατούμενον] λείπει cυμφέρον ἐcτίν.
644a ‹τὸ πᾶν›] λείπει ὁ γάρ. καὶ ἔcτι· τὸ γὰρ πᾶν τοῦ Διὸc cέβαc παρεξέβηcαν ἀθεμίcτωc οἱ περὶ τὸν Αἴγιcθον.
644b ‹παρεκβάντεc›] ἀντὶ παρεξέβηcαν. καὶ ἔcτι μετοχὴ ἀντὶ ῥήματοc ὡc τὸ καρπῶι βριθομένη.
646 ‹δίκαc δ᾽›] ῥίζα δικαιοcύνηc καταβάλλεται.
648-649 ‹τέκνον … παλαιτέρων›] ἐπειcφέρει δὲ τοῖc οἴκοιc τέκνον παλαιῶν αἱμάτων, ὅ ἐcτι τίκτει ὁ φόνοc ἄλλον φόνον.
648a ‹τέκνον›] ἀντὶ τοῦ ποινήν.
648b ‹†δίμαcε†›] λείπει ἡ ἐπί.
650 ‹τείνει›] ἀπαιτεῖ.
651 ‹κλυτὰ›] ἡ περιβόητοc.
654 ‹τίc ἔνδον›] τίc ἐν δόμοιc;
655 ‹ἐκπέραμα καλῶ›] ἐκπεράcαι τινὰ καλῶ· τὸ ἐκπεραμά φηcι τὸν διάκονον τὸν εἰcιόντα καὶ ἐξιόντα πρὸc τὰc ἀποκρίcειc.
660 ‹νυκτὸc ἄρμ᾽›] περιφρα(cτικῶc) ἡ νύξ.
661 ἐμπόρουc] ὁδοιπόρουc.
662-663 ‹ὥρα … ξένων›] ἐν τοῖc πανδόκοιc δόμοιc τῶν ξένων καιρὸc τὴν ἄγκυραν προcορμῆcαι τοὺc ὁδοιπόρουc· ἀντὶ τοῦ καταλῦcαι.
663 τελεcφόροc] ἀρχηγόc, διοικητήc.
664 ‹εὐπρεπέcτερον›] βέλτιον ἄνδρα ἐξελθεῖν.
665a ‹λέcχηcιν›] ἐν ταῖc πρὸc γυναῖκαc ὁμιλίαιc.
665b ‹ἐπαργέμουc›] cκοτεινοὺc ἀπὸ τῶν περὶ τοὺc ὀφθαλμοὺc λευκωμάτων.
665c οὐκ ἐπαργέμουc] πλεονάζει ἡ οὐ.
671 ‹δικαίων … παρουcία›] ἀντὶ δίκαιοι ἄνθρωποι.
672 ‹βουλιώτερον›] βουλευτικώτερον· ὅ ἐcτιν· εἰ δὲ οὐ διὰ ξενίαν ἥκετε, ἀλλὰ δι᾽ ἄλλο τι.

674 ‹Δαυλιεὺϲ›] Δαυλὶϲ ὡϲ καὶ Αὐλίϲ.
675 ‹αὐτόφορτον›] ἐπὶ ἰδίαι πραγματείαι.
676 ‹ἀπεζύγην›] τῆϲ ὁδοῦ, τῆϲ ὁδοιπορίαϲ ἀπέλυϲα ἐπὶ τῶι ξενιϲθῆναι παρ᾽ ὑμῖν· ἐκ μεταφορᾶϲ τῶν ἀπολυομένων τοῦ ζυγοῦ ἵππων καὶ ἐπὶ φάτνην ὁρμώντων.
677 ϲυμβαλὼν] ϲυναντήϲαϲ.
678 ‹ἐξιϲτορήϲαϲ καὶ ϲαφηνίϲαϲ›] ἐρωτήϲαϲ καὶ μαθών.
679 ‹πεύθομαι›] ἤκουϲα γὰρ ἐν τῶι μου πρὸϲ αὐτὸν διαλόγωι ὅτι Στρόφιοϲ προϲαγορεύεται.
680a ‹ἐπείπερ›] τὸ ἑξῆϲ· ἀγνὼϲ πρὸϲ ἀγνῶτα εἶπεν· ἐπείπερ, ὦ ξένε. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέϲου.
680b ‹ἄλλωϲ›] δι᾽ ἄλλην χρείαν.
682 μηδαμῶϲ λάθηι] μηδαμῶϲ λάθηι με ἡ βουλὴ τῶν φίλων.
683a ‹κομίζειν›] εἰϲ τοὺϲ οἴκουϲ.
683b φίλων] λέγει δὲ τῶν περὶ Αἴγιϲθον.
685 ‹πόρθμευϲον›] ἀντὶ διακόμιϲον.
688 ‹τοϲαῦτ᾽ ἀκούϲαϲ›] πιθανῶϲ, ἵνα δοκῆι ὅλωϲ ἀγνοεῖν.
692 ὦ δυϲπάλαιϲτε] ὦ δυϲκαταγώνιϲτε.
693a ἐπωπᾶιϲ· ἐφορᾶιϲ πολλὰ τὰ ἡμέτερα ἀτυχήματα.
693b κἀκποδὼν] καὶ τὰ πόρρωθεν καλῶϲ κείμενα τῶν φίλων, ὅ ἐϲτι· τὰ ἐπὶ ξένηϲ ἀγαθὰ ἐνδιαιτήματα τοῦ Ὀρέϲτου τοῖϲ τόξοιϲ εὐϲτόχωϲ ἱκνουμένη ἀπογυμνοῖϲ μοι.
696-699 ‹καὶ νῦν ... ἐγγράφει›] τὸ ἑξῆϲ οὕτωϲ τοῦ νοήματοϲ· καὶ πρότερον ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα. ἦν γὰρ εὐβούλωϲ ἔχων Ὀρέϲτηϲ. ποῖοϲ Ὀρέϲτηϲ; ἡ τοῖϲ οἴκοιϲ ἰατικὴ ἐλπὶϲ τῆϲ ἀγαθῆϲ εὐφροϲύνηϲ. νῦν δὲ ἀπώλετο.
696 καὶ νῦν Ὀρέ(ϲτηϲ)· ἀντὶ τοῦ πρότερον· τὸ γὰρ νῦν δηλοῖ καὶ τὸ παρεληλυθόϲ.
697 ἔξω πηλοῦ πόδ(α)· παροιμ(ία).
698-699 ‹ἥπερ ... ἐγγράφει›] ἡ εὐφροϲύνη τῶν βαϲιλείων οἴχεται.
699a ἰατρὸϲ] ἡ ἰατρόϲ.
699b ἐλπὶϲ] τάξον αὐτὴν ἀφανιϲθεῖϲαν †ἄρα† ὡϲ πρὸϲ τὸ ἐλπὶϲ δ᾽ ἀπέδωκεν.
702-703 ‹τί γὰρ ... εὐμενέϲτερον›] ἢ τὸ ἀγαθὰ ἀγγεῖλαι· τοῦτο γὰρ φιλίαϲ αἴτιον τοῖϲ ξένοιϲ γίνεται.
705 ‹καρανῶϲαι›] κεφαλαιῶϲαι, εἰπεῖν.
707 ‹ἀξίωϲ ϲέθεν›] τῶν ϲοὶ ἀξίων τιμῶν.
709 ‹ἄλλοϲ δ᾽ ὁμοίωϲ›] εἰ καὶ μὴ ϲὺ ἤγγειλαϲ.
710 ‹ἡμερεύονταϲ›] δι᾽ ἡμέραϲ καμόνταϲ.
712 ‹ἄγ᾽›] πρὸϲ παρόντα τινά.
715a ‹αἰνῶ›] ϲυμβουλεύω ϲοι ταῦτα πράϲϲειν ὡϲ δώϲοντι δίκην, ἤν τι παρὰ τὸ δέον ποιήϲηιϲ.
715b ἐπευθύνωι] ὑποδίκωι.
720 ‹πότε›] πότε ἐπευξόμεθα.
722a ‹ὦ πότνια χθὼν›] ὦ προφιλὴϲ καὶ τιμία ἡμῖν.
722b ‹ἀκτὴ›] ἡ ἀκτὴ τοῦ τάφου.
726 ‹νῦν γὰρ ἀκμάζει›] νῦν καιρὸν ἔχει ἡ δολία πειθὼ ϲυναγωνίϲαϲθαι τῶι Ὀρέϲτηι.
727a ‹ἐφοδεῦϲαι›] ϲυνάραϲθαι πρὸϲ τὴν ὁδόν.
727b ‹ἐφοδεῦϲαι›] ἀπὸ κοινοῦ τὸ νῦν ἀκμάζει.
730a ‹ὁ ξένοϲ›] ξένον τὸν Ὀρέϲτην καλεῖ, ἵνα δόξωϲιν ἀγνοεῖν τὸ ϲκευώρημα.
730b ‹τεύχειν κακόν›] ἀντὶ τοῦ πεποιηκέναι πένθοϲ τῶι οἴκωι διὰ τῆϲ ἀγγελίαϲ.
733 ‹ἄμιϲθοϲ›] κακόμιϲθοϲ· δάκρυα γὰρ προξενεῖ. Κίλιϲϲαν δέ φηϲι τὴν Ὀρέϲτου τροφόν, Πίνδ(αροϲ) δὲ Ἀρϲινόην, Στηϲίχο(ροϲ) Λαοδάμειαν.
734 ‹ἡ κρατοῦϲα›] ἡ τοὺϲ ξένουϲ κρατοῦϲα καὶ ὑποδεξαμένη Αἴγιϲθον καλεῖν ἐκέλευϲεν.
736 ‹νεάγγελτον›] τὴν ‹νεωϲτὶ› ἀγγελθεῖϲαν.
740 ‹παγκάκωϲ›] ἀντὶ κακῶϲ ‹ὁ› οἶκοϲ διάκειται ὑπὸ τῆϲ φήμηϲ ἧϲ ἤγγειλαν οἱ ξένοι ϲαφῶϲ.
741 τορῶϲ] ϲαφῶϲ.
742 ‹ἦ›] ἀντὶ ὄντωϲ.
744a ὥϲ] λίαν.
744b ‹τὰ μὲν παλαιὰ›] ἡ κρεουργία τῶν Θυέϲτου παίδων καὶ ὁ Ἀγαμέμνονοϲ θάνατοϲ.
747 ‹τοιόνδε›] οἷον ἐπὶ τῆι τοῦ Ὀρέϲτου ἀγγελίαι νῦν.
748 ‹τλημόνωϲ ἤντλουν›] καρτερικῶϲ ὑπέφερον.
749 ‹τριβήν›] τὸν ϲυντρίψαντά μου ταῖϲ ἐπιμελείαιϲ τὴν ψυχήν.
750 ‹ὃν ἐξέθρεψα›] ὃν ἐξέθρεψα οὐ μόνον δι᾽ ἡμέραϲ, ἀλλὰ καὶ διὰ νυκτῶν.
751 κελευμάτων] κελεύουϲι γὰρ τῶι κλαίειν οἱ παῖδεϲ.
752 ‹ἀνωφέλητα›] ἀνωφέλητα ἐμοὶ τῆι τλάϲηι καὶ πολλὰ ‹καὶ› μοχθηρά.
754 ‹τρέφειν ἀνάγκη›] ἀνάγκη τρέφειν ἐπιμελείαι ψυχῆϲ· πῶϲ γὰρ οὔ;
755 ‹οὐ γάρ›] ἀλλ᾽ ἀνάγκην διὰ δακρύων ἐπέφερεν.
757 ‹αὐτάρκηϲ›] ἡ γὰρ νέα νηδὺϲ τῶν τέκνων ἑαυτῆι ἀρκεῖν καὶ βοηθεῖν βούλεται, ὅ ἐϲτιν ἀνύειν βούλεται τὰϲ ἐπιθυμίαϲ.
759 ‹ψευϲθεῖϲα›] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐξέθρεψα.

761	χειρωναξίας· τὰς διὰ χειρῶν ἐργαςίας.
762	‹ἐξεδεξάμην›] ἀντὶ ἔθρεψα, ἀπέςωςα.
766	‹ἐςταλμένον›] ἠςκημένον, παρεςκευαςμένον.
770	‹ςτυγεῖ›] τῶι μιςουμένωι ὑπ’ Ἀγαμέμνονος.
774a	‹ἦ›] ὄντως.
774b	‹φρονεῖς εὖ›] χαίρεις.
775	‹τροπαίαν›] μετατροπήν.
777	‹οὔπω ... τάδε›] τοῦτο ἀκριβοῦς ἐςτι μάντεως εἰπεῖν. τινὲς ςτίζουςιν εἰς τὸ οὔπω, ἵν’ ἦι· οὔπω ἐλπὶς οἴχεται δόμων· ταῦτα δὲ καὶ ὁ τυχὼν μάντις γνοίη.
778	‹λελεγμένων δίχα›] ἀντὶ παρὰ τὰ εἰρημένα περὶ Ὀρέςτου.
783	‹παραιτουμέναι›] πλεονάζει ἡ παρά· ἢ παρὰ ςοῦ αἰτουμένηι.
785-786	‹δὸς ... κυρίως›] δός μοι εὐτυχίαν εὐτυχῆςαι βεβαίως.
787a	‹διὰ δίκας›] δικαίως.
787b	‹διὰ δίκας›] κατὰ δίκαν, ὅ ἐςτι κατὰ τὸ δίκαιον.
791-793	‹θές ... ἀμείψηι›] ἐπάρας γὰρ τὸν Ὀρέςτην δυνήςηι καὶ τριπλαςίονα ποινὴν εἰςπράξαςθαι τὸν Ὀρέςτην ποιῆςαι.
791	θές] τὸν Ὀρέςτην.
792	τριπλᾶ] διπλάςια καὶ τριπλάςια.
794a	ἴςθι] γίγνωςκε.
794b	ἀνδρὸς] τοῦ Ἀγαμέμνονος.
794c	‹πῶλον›] τὸν Ὀρέςτην.
796	‹δρόμωι›] ἐνέμεινε τῆι μεταφορᾶι. φήςας γὰρ ἐν ἅρμαςι πημάτων τὸ δρόμωι ἐπήγαγεν.
797a	ῥυθμὸν δάπεδον· ἀντὶ εὔτακτον καὶ μὴ τραχεῖαν πορείαν.
797b	μέτρον] τέλος αὐτῶι προςτιθεὶς τῶν κακῶν.
798a	ἰδεῖν] ἀντὶ τοῦ ἴδοι. τὸ δὲ ἑξῆς· ἴδοι δέ τις ςωζόμενον αὐτῶι τὸν ῥυθμὸν τοῦ δρόμου· μηδὲ ὑπερδραμὼν ἐν τῶι δαπέδωι διαρρήξηι τὸν χαλινόν.
798b	ἰδεῖν] λείπει τὸ ὅπως· καὶ τὸ ἰδεῖν ἀντὶ τοῦ ἴδοι. ὁ δὲ νοῦς· ὅπως ἄν τις τοῦτο ἴδοι ςωζόμενον τὸν ῥυθμὸν ὁμαλὸν καὶ εὔτακτον κατὰ τὸν δρόμον τῶν ἀνυομένων βημάτων.
801	νομίζετε] ἡνιοχεῖτε καὶ διοικεῖτε.
806	‹γέρων ... τέκοι›] Ἀγαμέμνονος ὁ παλαιὸς φόνος μὴ ςυγχωρήςηι φόνον τῶι Ὀρέςτηι τεχθῆναι διὰ τὸν φόνον Αἰγίςθου.
807a	‹τόδε καλῶς›] διὰ τοῦτο τὸ καλῶς ἀναιρεθηςόμενον· λέγει δὲ τὸ αἷμα τοῦ Αἰγίςθου.
807b	ὦ] ὦ Αιδη.
808	ἀνιδεῖν] ἀναβλέψαι.
810	‹ἰδεῖν›] ἀπὸ κοινοῦ τὸ δός.
811	‹δνοφερᾶς καλύπτρας›] τοῦ ςκότους.
813	ἐπιφορώτατος] ὡς ἐπὶ ἀνέμου εἶπεν ἀντὶ τοῦ ὁ λογικώτατος.
815a	‹φανεῖ›] τὰ δὲ κρυπτὰ νῦν φανερώςει.
815b	‹χρῄζων›] θέλων πολλὰ κρυπτὰ εὑρίςκει.
816a	ἄςκοπον] ἀδιάςκοπός ἐςτιν ὁ λόγος, τουτέςτιν ὁ Ἑρμῆς. ἀδιάγνωςτός ἐςτιν· νύκτα γὰρ καὶ ςκότον πρὸ τοῦ προςώπου φέρει.
816b	‹ἄςκοπον›] ἀπροφύλακτον.
816c	‹ἔπος›] τὸν Ἑρμῆν δέ φηςιν· λόγος γάρ ἐςτιν.
819-824	‹καὶ ... τάδ’ εὖ›] καὶ τότε δὴ τὸν πλοῦτον τῶν δωμάτων ἐλεύθερον τῆι πόλει μεθήςομεν· ὁμοῦ τε μεθήςομεν τὸν κρεκτὸν γοήτων νόμον, ὅ ἐςτι, καὶ τῶν ἀγαθῶν τῆι πόλει μεταδώςομεν καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀκινδύνως θρηνήςομεν.
819	‹καὶ τότε›] ὅταν ἀπαλλαγῶμεν.
820	λυτήριον] ἐλεύθερον· νῦν γὰρ ὑπὸ τυράννων ἀποκέκλειςται.
821a	θῆλυν] γεννητικόν.
821b	οὐριοςτάταν] οὐρίως ςταθέντα.
822	‹νόμον›] τὸν τῶν γοήτων οἷον ᾄδουςι περιιόντες τὴν πόλιν.
824-826	‹τάδ’ εὖ›] τὰ καλῶς ἀποβαίνοντα τὸ ἐμὸν κέρδος ἐςτίν, τῶν δὲ περὶ Ὀρέςτην καὶ Ἠλέκτραν ἀπαλλαγὴ ἄτης.
827-829a	‹ςὺ δὲ ... αὐδάν›] ςὺ δὲ θαρρῶν ἐμοὶ τέκνον θροούςηι πρὸς ςὲ πατρὸς αὐδάν, ὅ ἐςτιν, ὡςανεὶ πατὴρ ςυμβουλεύοι ςοι, ὅταν ἥκηι καιρός, ἔργωι ἐπιβαλοῦ ἐπικαλεςάμενος τὸ εἴδωλον τοῦ πατρός.
827-829b	‹ςὺ δὲ ... αὐδάν›] πρόςεχε δὲ κἀμοὶ ςυμβουλευούςηι ςοι οἷα ἂν πατήρ. τὸ δὲ ἐπαΰςας πατρὸς ἔργωι ἀντὶ τοῦ ἐπικαλεςάμενος τὸ εἴδωλον τοῦ πατρός.
827a	‹ςὺ δὲ›] ὦ Ὀρέςτα.
827b	‹μέρος ἔργων›] ὁ καιρὸς τοῦ ἔργου.
827c	‹μέρος ἔργων›] λείπει ἐπιβαλοῦ.
828	‹ἐπαΰςας›] ἐπικαλεςάμενος.

830-832	‹περαίνων ... ἄταν›] κατεργασάμενος τὴν πολλῶν μέμψεων ἀξίαν ἄτην, ὅ ἐστι, τὸν Αἴγισθον καὶ τὴν Κλυταιμήστραν. Περσέως δὲ ἀντὶ τοῦ πορθητοῦ, ἢ ἐπεὶ ἀπεστραμμένος ἐκαρατόμησε Μέδουσαν· ἀποστραφείς, φησίν, ὡς ἐκεῖνος μήπως θεώμενος αἰδεσθῆις τὴν μητέρα.
835-836	‹ἔνδοθεν ... τιθείς›] τὴν ἔνδον ἐπὶ τῆς οἰκίας φονίαν ἄτην καταβαλών, ὅ ἐστι τὴν Κλυταιμήστραν.
835	‹ἔνδοθεν›] ἐν τῆι ψυχῆι.
836	‹τὸν αἴτιον›] τὸν Αἴγισθον.
841	‹μόρον γ᾽ Ὀρέστου›] ὑπούλως ταῦτά φησι.
842a	‹αἱματοσταγὲς›] ὡς ἐπὶ μαχαίρας.
842b	‹φόνωι›] τῶι τοῦ Ἀγαμέμνονος.
843a	‹ἑλκαίνοντι›] ἐν γὰρ τοῖς θρήνοις ἀμύσσουσιν αὐτῶν τὰ στήθη.
843b	‹δεδηγμένωι›] οὐ παρακαλυφθέντι, ἀλλ᾽ ἀειμνήστωι.
846	‹μάτην›] οὐκ ἀληθῶς ἀποθανόντες.
849	‹οὐδὲν ... σθένος›] οὐ τοσοῦτον ἰσχύει εἰπεῖν ἄγγελος ὡς ὁ αὐτόπτης.
854	‹ὠμματωμένην›] τὴν συνετήν μου φρένα.
855	‹Ζεῦ Ζεῦ›] ταῦτά φησιν ὁ χορὸς εἰσελθόντος τοῦ Αἰγίσθου.
858	‹ἴσον›] τὸ ἀληθές.
860a	πειραί· αἱ ἀκμαὶ τῶν ξιφῶν παρὰ τὸ πείρειν. κοπάνων δὲ τῶν κοπτικῶν ξιφῶν.
860b	κοπάνων] τῶν συγκοπῶν.
863	‹πῦρ›] πῦρ δαΐδων.
870	‹ἔα ἔα μάλα›] φωνῆς ἀκούουσιν ἀναιρομένου τοῦ Αἰγίσθου.
878	‹πύλας›] τὰς τῆς Κλυταιμήστρας.
879	‹ἡβῶντος δὲ δεῖ›] ἡβῶντος ἀνδρὸς δεῖ εἰς τὸ χαλάσαι τὰς πύλας.
880	‹διαπεπραγμένωι›] τῶι σφαγέντι.
886	‹τὸν ζῶντα ... λέγω›] ἀντὶ ὁ τῶι λόγωι τεθνηκὼς Ὀρέστης ἀπέκτεινε τὸν ζῶντα Αἴγισθον.
893	‹Αἰγίσθου βία›] ἀντὶ τοῦ ὦ Αἴγισθε.
898	οὔλοισι· τὸ οὖλον.
899	μετεσκεύασται ὁ ἐξάγγελος εἰς Πυλάδην ἵνα μὴ δ´ λέγωσιν.
901	‹εὐορκώματα›] τὰ ὁρκωμόσια ἃ συνωμόσαμεν.
902	‹ἅπαντας ... πλέον›] πλέον λέγε πάντας ἀνθρώπους ἔχειν ‹ἢ› τοὺς θεοὺς ἐχθρούς.
904	‹πρὸς αὐτὸν›] πρὸς αὐτὸν τὸν Αἴγισθον. πιθανῶς δὲ ἵνα μὴ ἐν φανερῶι ἡ ἀναίρεσις γένηται.
908	γηράναι· ἀπὸ τοῦ γήρημι.
914	οὔτοι] οὐκ ἔστιν ἀπορρίψαι τὸ δορυξένοις ἐκδοῦναι πρὸς ἀνατροφήν.
917a	‹σου›] ἑτέρωι συγκοιμωμένης.
917b	‹τοῦτ᾽›] τὸν Αἴγισθόν φησιν.
918	‹εἴφ᾽›] ὅτι Κασάνδραν ἐπέγημεν.
919	‹μὴ ἔλεγχε›] ἄνδρα ἐν πολέμοις πονοῦντα μὴ θέλε κρίνειν γυνὴ οὖσα.
924	‹κύνας›] τὰς Ἐρινύας.
926	‹πρὸς τύμβον›] ὅτι μέλλω τελευτᾶν· παροιμ(ίαν) εἶναι τοῦτό φασι πρὸς τύμβον κλαίειν, ἤγουν πρὸς ἄνδρα νήπιον.
931	‹στένω›] εὐγνωμόνως ἐλεοῦσι τοὺς περὶ Αἴγισθον.
932a	ἐπήκρισεν] ἐπ᾽ ἄκρον ἦλθεν.
938	‹διπλοῦς λέων›] οἱ περὶ Ὀρέστην καὶ Πυλάδην.
939	‹ἐς τὸ πᾶν›] ἤλασεν δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου, ὅ ἐστιν ἤνυσε τὸν ἀγῶνα. ἀφίκετο, φησί, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος.
940	‹πυθόχρηστος›] ὁ ὑπὸ Πυθοῦς χρησθεὶς Ὀρέστης.
942-943	‹δόμων ἀναφυγὰς κακῶν›] ὡς τῶν οἴκων φυγόντων τὰς συντριβὰς [τῶν οἴκων].
945a	δυσοίμου· δυσπορεύτου. τὸ δὲ ἑξῆς· τὰς ἀναφυγὰς τῶν κακῶν τὰς ἀπὸ τῆς δυσοίμου τύχης.
946	ἔμολε] τῶι Αἰγίσθωι ἔμολεν ἡ ποινὴ τῶι ἀποκτείναντι δόλωι τὸν Ἀγαμέμνονα.
948	ἔθιγε] ἡ δὲ Διὸς θυγάτηρ ἡ Δίκη παρέστη ἐν τῆι πρὸς Αἴγισθον μάχηι καὶ ἐφήψατο τοῦ ξίφους· δικαίως γὰρ Ὀρέστης ἠμύνατο.
952	τὸ ἑξῆς· ἔμολεν ὀλέθριον πνέουσα.
953	‹τάπερ›] ἀντὶ τοῦ καθάπερ.
955-956	‹δολίας ... ἐποίχεται›] τὴν Κλυταιμήστραν τὴν δολίως βλάπτουσαν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν οἶκον ἐποίχεται ἡ δίκη· ‹ἢ› ἐπεξῆλθε τὴν δίκην βλαπτομένην ἐκ πολλοῦ Ὀρέστης.
958	‹κρατεῖται›] συμβάλλεται οὖν τὸ θεῖον τοῖς μὴ ὑπουργοῦσι τοῖς κακοῖς.
960	‹ἀρχὰν›] τοὺς θεοὺς ἢ τὸν Δία.
962	ψάλιον] τὸν χαλινόν.
965-967	‹παντελὴς ... ἐλάσηι›] ὁ πάντα τελῶν χρόνος τὰ πρόθυρα τῶν οἴκων ἀλλάξει ἀπὸ κατηφείας εἰς λαμπρότητα.
965	ἀμείψεται] ἀλλαγήσεται· οὐχ ὁμοίως ἔσται τοῖς πρώην ἐν τῶι οἴκωι ἡμῶν.
968a	ἐλατήριον] τὸ ἐλαῦνον τοὺς ἀσεβεῖς ἢ τὸ ἀπελαθῆναι ὀφεῖλον.
968b	ἐλατήριον [δὲ] τὸ καθαρτικὸν φάρμακον.

969	‹τύχαι›] ἡ δὲ τύχη νῦν ἐν εὐόπτωι κοίτηι, τουτέcτιν ἐν ἀγαθῆι καταcτάcει πρὸc τὸ ἰδεῖν τὰ νῦν γεγονότα καὶ ἑτέρων λεγόντων ἀκοῦcαι.
970	‹ἰδεῖν›] λείπει τὸ ἐcτίν.
971	‹μέτοικοι ... πάλιν›] οἱ νῦν τοὺc δόμουc οἰκοῦντεc πεcοῦνται εἰc τὸ ἔμπαλιν τῆc πρώτηc τύχηc· τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν κύβων μετήγαγεν.
973	ἀνοίγεται ἡ cκηνὴ καὶ ἐπὶ ἐκκυκλήματοc ὁρᾶται τὰ cώματα ἃ λέγει διπλῆν τυραννίδα.
978	ξυνώμοcαν· θάνατον τῶι πατρί.
981	‹δεcμὸν›] τὸν πέπλον.
983	‹ἐκτείνατ᾽›] πρὸc τὸν χορόν.
987a	‹μοι›] ἡ μοι ἀντωνυ(μία) τὴν οἰκειότητα δηλοῖ.
987b	‹ἐν δίκηι›] ἐν τῆι κρίcει τῶν Ἐρινύων.
989	‹Αἰγίcθου ... μόρον›] Αἰγίcθου γὰρ οὐ λέγω μόρον, μητρὸc δέ, ἥτιc ἐπ᾽ ἀνδρὶ τοῦτ᾽ ἐμήcατο cτύγοc.
992	‹βάροc›] τὸ βάροc φίλον πρώην.
995	‹θιγοῦcαν›] ὑπερβολή, ὅτι καὶ τὸν μὴ δηχθέντα ἀλλὰ μόνον ἀψάμενον cήπει.
997	‹τύχω›] ἀντὶ ἐπιτύχω εὐθίκτωc κακολογήcαc.
998	‹ἄγρευμα›] δίκτυον.
999	‹καταcκήνωμα›] παραπέταcμα cοροῦ.
1000	‹ποδιcτῆραc›] τοὺc πλέον τῶν ποδῶν καθήκονταc.
1002	ἀπαιόλημα] ἀπάτημα.
1009	‹μίμνοντι›] τῶι τοιαῦτα πράξαντι χρόνωι πάθοc ἀνθεῖ.
1012	‹φόνου›] τοῦ αἵματοc.
1013	‹φθείρουcα›] ὡc πολυτελοῦc ὄντοc τοῦ ἱματίου καὶ ἠφανιcμένου τῶι αἵματι.
1019a	‹διὰ›] ἡ διὰ πρὸc τὸ ἀμείψεται.
1019b	ἄτιμοc· ἀτιμώρητοc.
1021	‹ὅπη τελεῖ›] εἰc τί ἀποβαίνει τὰ κατ᾽ ἐμέ;
1024	‹δύcαρκτοι›] δυcχερῶc ἀρχόμεναι καὶ πειθόμεναι.
1028	‹μίαcμα›] τὴν μητέρα.
1029-1030	‹φίλτρα ... χρήcαντ᾽ ἐμοί›] καὶ τὰc ἐπιθυμίαc τῆc τόλμηc φημὶ τὸν Ἀπόλλωνα χρῆcαί μοι.
1029	πλειcτηρίζομαι] καυχῶμαι.
1033	‹οὔτιc ... ἐφίξεται›] τοcαύτη γάρ ἐcτιν ὡc μηδὲ τοξότην ἐφικέcθαι τοῦ μήκουc.
1037	‹τόδ᾽›] τὸ ἐν Παρναccῶι.
1064	εὐκαίροιc] cυντυχίαιc.
1067a	γονίαc· ἄνεμοc ὅταν ἐξ εὐδίαc κινηθῆι χαλεπὸν πνεῦμα. : ⁚